

“

مریم ۴۶ ساله نزدیک به ۱۲ سال است که هر روز راهی بخش دیالیز بیمارستان شهریار می‌شود تا نقش اجتماعی خود را در چارچوب پرستاری دلسوز و ماهر ایفا کند. او نه فقط یک پرستار کارآمد و پرتلاش، بلکه یک مادر مهربان و مسئولیت‌پذیر است که سرپرستی خانواده‌اش را نیز بر عهده دارد.

ثانیه‌های اضطراب؛ لبخندی برای امید

“

مریم تمام روز را به سرپرستی از بیمارانش سپری می‌کند و پس از آن در نقش مادر، مدیریت زندگی خانواده‌گی‌اش را در دست می‌گیرد. او مراقب است که اضطراب‌ها و تنش‌های محیط کاری را به خانه نیاورد تا فضای خانه‌اش گرم و امن و عاری از استرس باقی بماند و بستری آرام برای رشد و پرورش فرزندانش باشد.

